

Maa Mosambik ▼

Hae

Maa: Mosambik

Instituto Superior de Estudos de Desenvolvimento, Manhica, 11.01.2015 – 16.07.2015

Maa: Mosambik

Kaupunki: Manhica

Vaihtoaika: 11.01.2015 – 16.07.2015

Vaihto-ohjelma: North-South-South

Yliopisto: Instituto Superior de Estudos de Desenvolvimento

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Hakuprosessi sujui melko näppärästi. Kohdeyliopisto ISEDEL sijaitsee Manhicassa, joka on melko pieni kylä noin 3 tunnin päässä pääkaupunki Maputosta. Koulu on perustettu vuonna 2013 ja olin koulun ensimmäinen vaihto-opiskelija. Tämän huomioon ottaen oli ehkä normaalia, että järjestelyt vaihtoa koskien eivät olleet kovin organisoituja enkä juuri saanut informaatiota etukäteen. Professorini Suomessa kuitenkin kertoi yliopistosta ja sen periaatteista ennen lähtöä. Kohdeyliopiston professorin kanssa vaihdoimme myös muutamia sähköposteja. Minulle korostettiin, että opiskelu tulee olemaan portugaliksi ja että minun on mahdollista opiskella käytännönläheisesti ja vapaamuotoisesti kielimuurin helpottamiseksi. Kurseista tiesin vain sen, että ne perustuvat paikallisten yhteisöjen ja perinnetiedon kehittämiseen ja tarjolla on myös oman alan sosiaalityön kurseja.

Matkavakuutuksen hoidin vakuutusyhtiöni (OP Pohjola) kautta. Opiskelijaviisumia en hankkinut etukäteen, mikä oli virhe! Tästä seurasi monia ongelmia, mutta lopulta viisumiasiat onneksi järjestyivät. Viisumi on siis ehdottomasti hankittava etukäteen Tukholmasta Mosambikin suurlähetystöstä (hakemus, passi ja rahat postitse Tukholmaan).

Portugalin kielen opettelua minulle painotettiin paljon ennen lähtöä, koska Mosambikissa ihmiset eivät puhu englantia. Yliopistossa portugalin kurseja ei ole tarjolla, mutta työväenopistolla pyörii portugalin alkeiskurseja. Itse en kurssille tosin ehtinyt, mutta itsenäinen opiskelu ja youtube-videot auttoivat alkuun.

Kohdemaahan saapuminen:

Minua oli tuutori vastassa Maputossa ja hän esitteli paikkoja Manhicassa ensimmäisenä päivänä. Tuutoritoiminta ei ollut organisoitua ja ensimmäisen päivän jälkeen apua ei juuri ollut. Ihmisten avuliaisuus ja vieraanvaraisuus olivat kuitenkin tärkein apu. Minulle oli

järjestetty yksityistä kielen opetusta ensimmäisen kuukauden ajan yliopiston portugalin opettajan kanssa. Olin hänen ensimmäinen ulkomaalainen oppilaansa, joten kurssi oli kummallekin mielenkiintoinen. Koin kurssin todella hyödylliseksi. Parasta oppimista oli kuitenkin ihmisten kanssa puhuminen, koska paikalliset eivät puhuneet englantia mutta olivat todella uteliaita ja innokkaita opettamaan portugalia.

Asuminen:

Asuin paikallisessa perheessä alueella, jossa ei ollut aikaisemmin asunut ulkomaalaisia. Perhe oli löydetty todella epävirallisesti erään opiskelijan kautta. Host-äidiltäni kysyttiin kaksi päivää ennen tuloani voisiko hän majoittaa minut. En itsekään tiennyt ennen saapumista tulenko asumaan itsenäisesti, opiskelijakämpässä vai perheessä. Hostperheen kanssa kaikki sujui todella hyvin koko vaihdon ajan ja olen erittäin tyytyväinen siihen, että päädyin asumaan perheessä. Professorini paikan päällä halusi laittaa minut asumaan perheeseen, jotta tutustun kulttuuriin mahdollisimman hyvin. Asuinalue oli köyhää, mutta kokemus oli ainutlaatuinen ja yhteisö otti minut todella hyvin vastaan.

Opiskelu:

Opiskelu tapahtui portugaliksi. Valitsin enimmäkseen käytännönläheisiä kursseja, joilla pääsin tutustumaan erilaisiin paikkoihin ja henkilöihin, kuten orpokotiin ja kylän päälliköihin ja perinteisiin parantajiin. Yliopisto on todella pieni ja opiskelijoita on noin 400. Kurssit ja professorit olivat uusia ja kaikki haki vielä muotoaan. Minulla oli yksi luento viikossa ja muu opiskelu oli vierailuja ja havaintojen tekemistä. Koska olin ainoa vaihto-opiskelija, minulle annettiin todella paljon vapauksia luoda vaihdostani juuri sellainen kuin itse halusin. Tutustuin myös itsenäisesti ihmisiin ja järjestöihin ja tein näistä vierailuista omia raportteja. Loppuesseet palautin portugaliksi, koska suurin osa professoreistakaan ei puhuneet englantia. Tämä oli myös hyvää harjoitusta kielelle.

Muuta mainitsemisen arvoista:

Vapaa-aikani kului paikallisten kanssa päivittäisissä askareissa, kavereiden kanssa hengaillessa ja lasten kanssa leikkiessä. Paras ja huonoin puoli ISEDEL:issä on, kuten jo mainitsin, että kaikki opiskelijat ovat paikallisia ja kylässä ei paria vapaaehtoista lukuun ottamatta ole muita länsimaalaisia. Vertaistukea ei saa ja kulttuurierot ja kielimuuri puski päälle välillä rymillä. Mutta juuri tästä syystä kokemus oli todella ainutlaatuinen – paikallisiin ja mosambikilaiseen kulttuuriin pystyi tutustumaan erityisellä tavalla, kun ei ollut houkutusta pitäytyä länneläisessä. Vapaapäivät saattoivat kulua vain kotipiirissä pellolla käydessä, kokkaillessa ja naapureiden kanssa jutustellessa. Manhicassa on pari kahvilaa ja barraccaa (katubaareja), ja myös paikallinen tanssiklubi löytyy! Viikonloppuisin oli parasta mennä valkoisen tytön rytmittäjällä keikuttamaan pyllyä paikalliseen tyyliin, ainakin ympärillä olevat saivat hyvät naurut.

Manhicasta pääkaupunki Maputoon pääsee chapalla kätevästi. Chapat ovat todella halpoja ja parin tunnin matka maksaa vähän päälle euron. Maputossa on paljon ulkomaalaisia ja tutustuin moniin siellä asuviin vapaaehtoistyöntekijöihin. Tämä helpotti niitä hetkiä, kun halusi vertaistukea ja päästä puhumaan englantia. Tein välillä myös viikonloppureissuja esimerkiksi Swasimaan, Etelä-Afrikkaan ja ranta- ja sukellusparatiisiin Tofolle. Naapurimaihin täytyi joka kuukausi mennä ns. visa runeille, koska passi pitää käydä säännöllisesti rajalla leimaamassa jostain mystisestä syystä. Saipahan hyvän syyn matkustella!

Paluu Tampereelle:

Palasin vasta pari viikkoa sitten, joten opintojen hyväksilukuprosessi on vielä vaiheessa.

Merkityksellisyys:

Tämä puolivuotinen opetti erilaisesta kulttuurista, sosiaalityöstä ja ylipäätään elämästä enemmän kuin mikään yksittäinen kokemus ikinä aiemmin. Kohde oli haastava, mutta kokemus oli niin antoisa, etten vaihtaisi päivääkään pois. Haaveeni on työskennellä kansalaisjärjestössä ulkomailla tai maahanmuuttajien kanssa Suomessa, joten vaihto antoi uskomattoman paljon valmiuksia työelämään. Sain perheen ja ystäviä ihmisistä, jotka tulevat aivan erilaisista taustoista ja huomasin, että olemme kaikesta huolimatta lopulta hyvin samanlaisia.

Kirjoittelin reissusta blogia, joka löytyy osoitteesta muaviedaan.blogspot.fi. Jos harkitset lähtöä, niin ota yhteyttä lehtonen.annika.l@student.uta.fi ja kerron mielelläni lisää! :)